

[Minister Lise Østergaard]

udgør konventionen et konstruktivt skridt ved at bidrage til at forebygge en mulig farlig udvikling på det militære område samt ved at bidrage til de internationale bestræbelser for miljøbeskyttelse.

Konventionen indeholder ikke bestemmelser om egentlig kontrol med dens overholdelse. Artikel V fastslår dog, at parterne er forpligtede til samråd og samarbejde om løsning af problemer, der opstår i forbindelse med konventionen, eventuelt med bistand af et særligt dertil oprettet rådgivende udvalg. Videre hjemler artiklen en klageadgang til FNs sikkerhedsråd i tilfælde af påståede overtrædelser. Denne klageprocedure vil i henhold til FN-pagten være underkastet de permanente sikkerhedsrådsmedlemmers veto. Dette forhold er i øvrigt årsag til, at Sverige som eneste nordiske land endnu ikke har underskrevet konventionen. Regeringen finder dog ikke, at dette punkt er så væsentligt, at det bør afholde Danmark fra at ratificere konventionen.

Endelig vil jeg henvise til artikel VI og VIII, der åbner adgang til, at enhver delta-gerstat kan foreslå ændringer i konventionen, samt til afholdelse af regelmæssige konferencer til gennemgang af, hvorledes konventionen har virket.

Sammenfattende kan konventionen betegnes som et nyt, om end begrænset skridt på våbenkontrollområdet. Danmark, der altid har støttet de internationale afspændings- og nedrustningsbestræbelser, bør derfor efter regeringens anskuelse ved sin ratifikation bidrage til, at konventionen snarest træder i kraft. Jeg anbefaler derfor det fremsatte forslag herom til folketingets velvillige behandling.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedrede forhold inden for daginstitutionsområdet.
(Beslutningsforslag nr. B 58).

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling mellem kvinder og mænd på offentlige arbejdspladser.

(Beslutningsforslag nr. B 59).

Forslag til folketingsbeslutning om beskæftigelsesforanstaltninger for kvinder.

(Beslutningsforslag nr. B 60).

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af adgangsbegrænsningen til sygeplejerske-, sundhedsplejerske-, jordemoder- og sygehjælperuddannelserne.

(Beslutningsforslag nr. B 61).

Forslagene skal ses som et forsøg på fra forslagsstillerne side at forbedre kvinders beskæftigelsesmuligheder. Under den langvarige arbejdsløshedperiode, Danmark er ude i, har vi set arbejdsløsheden i stigende omfang ramme kvinderne. Hvis der ikke gøres en ganske særlig indsats herimod, kan det befrygtes, at kvinderne igen jages tilbage i den situation, hvor de alene havde ansvaret for hus, mand og børn. Det ønsker forslagsstillerne aktivt at modarbejde.

Derfor skal de 4 forslag til folketingsbeslutning ses som en helhed. Det er en ubestridelig kendsgerning, at især kvinderne belastes voldsomt, hvis der ikke er garanteret gode pædagogiske steder, hvor børnene kan være, mens kvinderne arbejder, uddanner sig eller beskæftiger sig med andre ting, hvor de ikke kan have børn med sig. Derfor er også forslaget om daginstitutioner et kvindepolitisk forslag, selv om det naturligvis har en klar familiepolitisk funktion derudover.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de enkelte beslutningsforslag, skal jeg anbefale forslagene til tingets velvillige behandling.

Ernst Schmidt (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etableringsmuligheder for nye virksomheder i ikke-udnyttede landbrugsbygninger m. v.

(Beslutningsforslag nr. B 62).

Det er forslagsstillerens opfattelse, at der med forslaget åbnes mulighed for forøget aktivitet og beskæftigelse i Danmark.

Da Danmark er et af de lande i verden, der har flest opfindelser (patenter) pr. indbygger, må det være relevant at antage, at en større del af disse vil komme til udnyttelse, hvis etablerings- og produktionstilladelse kunne opnås flere steder, end den gældende lovgivning tillader.

Forslagsstillerne er ikke i tvivl om, at forslaget vil medføre, at der bliver bedre balance i samfundsstrukturen, således at landsby-